

ΚΩΣΤΑΣ ΒΡΑΧΝΟΣ

Πρώτα ο Θεός

ΡΩΠΟΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΝΕΦΕΛΗ

ΑΘΗΝΑ 2017

ΝΕΦΕΛΗ / ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

Κώστας Βραχνός, *Πρώτα ο Θεός*

Πίνακας εξωφύλλου: Γιώργης Βραχνός
Σχεδιασμός βιβλίου: Περικλής Δουβίτσας
Διόρθωση: Δημήτρης Αλεξάκης

Πρώτη έκδοση, Νοέμβριος 2017

ISBN: 978-960-504-201-1

Για την ελληνική έκδοση:
© Εκδόσεις ΝΕΦΕΛΗ και Κώστας Βραχνός

Ασκληπιού 6, Αθήνα 106 80
τηλ.: 210 3639962 – fax: 210 3623093
e-mail: info@nnet.gr
www.nnet.gr

Στην Oliwia Twardowska

«Alles Scheisse!»

Επιτύμβια επιγραφή σε νεκροταφείο
του Μανχάιμ, *Der Spiegel*, 30.03.13

ΠΡΩΤΑ Ο ΘΕΟΣ

Ο προϊστάμενος των Δημοτικών Σφαγείων Κω, ένας κύριος αρκετά σκούρου χρώματος, αξύριστος και με καρό πουκάμισο μεν, αλλά με ιδιαίτερος εκλεπτυσμένη ομιλία, δήλωσε με κατηγορηματικό τρόπο στον τοπικό σταθμό «Τηλεκώς» ότι η Κως «θα α-ντα-πε-ξέλθει» στις αυξημένες ανάγκες των ημερών, ενόψει του Πάσχα. Στην κρίσιμη ερώτηση της δημοσιογράφου, η οποία μίλαγε on camera, ενώ είχε τείνει το μικρόφωνο στον κύριο προϊστάμενο, «Σφάζει και η Κάλυμνος στην Κω;», ο τελευταίος απάντησε: «Όχι, όχι, η Κάλυμνος έχει δικά της σφαγεία», και πρόσθεσε: «Ωστόσο, φέτος έχουμε πολλές παραγγελίες από Ρόδο». Μάλιστα, παρατήρησε ότι φέτος καταγράφεται αύξηση περίπου 15-20% σε σχέση με πέρυσι, καθώς, όπως ανέφερε χαρακτηριστικά, «πέρυσι, αυτές τις μέρες, είχαμε συνολικά 2.400 σφάγια, ενώ φέτος, αν δεν υπάρξουν ακυρώσεις, θα φθάσουμε τα 3.000 αμνοερίφια, πρώτα ο Θεός».

ΕΚΔΙΚΗΣΗ;

Στο Πόρτου Βέλιου της δυτικής Βραζιλίας συνέβη κάτι ανήκουστο: ένας οικόσιτος πίθηκος διέφυγε την προσοχή του ιδιοκτήτη του, που τον είχε λύσει για να καθαρίσει το κλουβί του, μπήκε στην κουζίνα, άνοιξε το ψυγείο, κατέβασε ένα ολόκληρο μπουκάλι κασάσα, άρπαξε ένα μεγάλο κουζινομάχαιρο, ανέβηκε φουριόζος στη στέγη, πήδησε τέσσερις διαδοχικούς φράχτες, έσπασε το τζάμι αλά Ιντιάνα Τζόουνς και εισέβαλε σε μια μονοκατοικία, όπου κατέσφαξε, καταφέροντάς του περισσότερες από 90 μαχαιριές, τον F.P. Όπως μάθαμε, το θύμα ήταν επίτιμος καθηγητής ζωολογίας του πανεπιστημίου της πόλης, γνωστός για την εκστρατεία του για την αποκατάσταση της δαρβινικής θεωρίας και για τις πρωτοβουλίες του κατά της απαγόρευσης των πειραμάτων σε ζώα. Καθότι δεν υπάρχουν επισήμως φυλακές πιθήκων, το ζώο, όπως ήταν αναμενόμενο, θανατώθηκε επί τόπου, και το πτώμα του πετάχτηκε σαν μαλλιαρό κουκλάκι στο πάρκο με τους αλιγάτορες.

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ

Όταν ο Γιάννης ήρθε στο φως, η μάνα του ήτανε είκοσι πέντε. Όταν τράβηξε κατά τα θυμαράκια, η μάνα του έκλεινε τα σαράντα τέσσερα. Όταν ο Γιάννης συμπλήρωνε είκοσι πέντε χρόνια πεθαμένος, η μάνα του πλησίαζε τα εβδομήντα. Δεν της πολυφαινότανε. Εξακολουθούσε να παίρνει λεξοτανίλ, μολονότι και κοντά στην Εκκλησία είχε έρθει και παρηγορούνταν από τα τρία παιδιά και τα δύο εγγόνια της. Όταν ο Γιάννης θα έκλεινε πενήντα χρόνια νεκρός, θα ήτανε σαν να μην είχε έρθει ποτέ στο φως, αφού η μάνα του θα είχε τραβήξει εκτός απροόπτου κατά τα θυμαράκια, ενώ, μέχρι ν' ακολουθήσουν τα υπόλοιπα τρία παιδιά της, τα άγνωστο πόσα εγγόνια της δεν θα είχανε ιδέα για το ποιος ήταν ο θεός ο Γιάννης, που είχε πεθάνει δεκαεννιά χρονών παλικαράκι, μολονότι κάποιες φορές θα είχαν ακούσει το όνομά του από τους πατεράδες τους.

ΗΡΘΕ Ο ΤΑΣΟΣ!

«Ήρθε ο Τάσος! Μαμά, ήρθε ο μπαμπάς με τον Τάσο!». Η Ρόη είχε στηθεί από τις 8 η ώρα στο παράθυρο και περίμενε. Παρασκευή, και για κάποιον λόγο δεν είχε σχολείο. «Ήρθε! Ήρθε!», συνέχισε σε έξαψη. Η Αντωνία, ελαφρώς ταραγμένη, γύρισε, έριξε μια ματιά στο ρολόι της κουζίνας, του τύπου «νωρίς δεν ξεμπερδεψαν;», σκούπισε τα χέρια της και πήγε κατά το χολ.

«Κατέβα, φώναξε τον θείο τον Νικήτα και πες του ότι ήρθε ο μπαμπάς με τον Τάσο... Πες του να κάνει γρήγορα, γιατί περιμένουν στ' αυτοκίνητο». Ο Νικήτας με τον γιο του, Σταύρο, είχαν ακούσει το αμάξι και τις φωνές της Ρόης, και ήταν ήδη στην πόρτα. Μόλις η μικρή πήγε να χτυπήσει το κουδούνι, άνοιξε η πόρτα. «Πες στη μάνα σου ότι κατεβαίνουμε». Ξανανέβηκε τρέχοντας και είπε λαχανιασμένη στη μητέρα της που φόραγε τη ζακέτα της: «Κατεβαίνουνε!», και αμέσως βγήκε στο μπαλκόνι: «Μπαμπάαα, κατεβαίνουν!». Έπειτα, στηρίχτηκαν με τη γιαγιά στα κάγκελα και κοίταζαν με ανυπομονησία. Η μαμά, ο μπαμπάς, ο θείος ο Νικήτας και ο ξάδερφος Σταύρος, με «ένα-δύο-τρία» έβγαζαν από το φορτηγάκι ένα κρεβάτι νοσοκομείου, μ' ένα παλικαράκι επάνω δεμένο με ιμάντες, το οποίο χτύπαγε δεξιά και αριστερά το κεφάλι του, γρούζοντας κάτι ακατάληπτες λέξεις.

ΤΗΡΟΥΜΕΝΩΝ ΤΩΝ ΑΝΑΛΟΓΙΩΝ

Σύμφωνα με όσα έφεραν πρόσφατα στο φως πολυετείς έρευνες που πραγματοποίησαν από κοινού το Ινστιτούτο Βιοχημείας, Μοριακής Βιολογίας και Βιοτεχνολογίας (Institute of Biochemistry, Molecular Biology and Biotechnology-IBMBB) του Κολόμπο (Σρι Λάνκα) και το Κεντρικό Πανεπιστήμιο Θιβετιανών Σπουδών (Central University for Tibetan Studies) στο Βαρανάσι της Ινδίας για τα αλογάκια της Παναγίας (*Mantis religiosa inornata*), τα εν λόγω έντομα καθώς και όσα ανήκουν στην οικογένεια των Μαντωδών (*Mantidae*), ενδεχομένως –με μιαν άκρως τολμηρή εκτίμηση– και σε ολόκληρη τη συνομοταξία των Αρθρόποδων (*Arthropoda*), τη στιγμή ακριβώς που ξεψυχούν, βγάζουν έναν ήχο που –τηρουμένων των αναλογιών– αντιστοιχεί στον ανθρώπινο αναστεναγμό ανακούφισης.